

Makó György és **Simény Ilona**, azaz Gyuri és Iluska 120 évesek azonba', mégis jó erőben vannak s nem csak ők, hanem még a komáik és komaasszonyaik, barátnéik s ecséik is fiatalosan mozognak, akik a három falu, Székelydobó, Béta és Vágás valamelyikében tengődnek immár több mint 100, de az is lehet, hogy 1000 esztendeje.

Mémek, hashtagek, lájkok – az új világ vívmányai teljesen természetesen a vénen is fiatal székely párnak, amely március óta mindent megélt, amivel a háborúkkal, fogsággal, egyesüléssel, amerikai álommal, kicsi magyar, majd nagy román világgal tarkított élet sújtotta őket, s mindezt

végig posztolta is a Facebookon.

A *Három Hegy Ifjúsági Egyesület* performansa márciusban kezdődött, amikor **Gál Barna**, az egyesület vezetője kitalálta, hogy az elmúlt száz évet fel kellene eleveníteni valahogyan, és megmutatni a fiataloknak azokat a világ-, hely- és egyéni történeteket, amelyeket átéltek ősünk az elmúlt száz évben. Mitől lettünk olyanok, amilyenek vagyunk? Milyen értékeink voltak és vannak? Milyen életet éltünk és élünk? Milyen érzés lehetett bajuszt hordani és milyen leányt szöktetni? Valahogy ezekre a kérdésekre kellene 100 év elteltével nem túl szájbarágós válaszokat keresni.

A fiatalokat pedig hogy lehetne jobban elérni, mint a közösségi oldalakon? Az egyesület fiataljai ezért létrehozták [A kitartás története](#) nevű Facebook-oldalt, és nekifogtak az ötletelésnek, a válaszok keresésének és tálalásának.

Gál Barna szerint nem reklámozták különösebben az oldalt. A két fiktív szereplő, **Makó György** és

Simény Ilona

bejegyzései által, organikusan érték el az 500 követőt néhány hónap alatt. Ilus és Gyuri fényképeit ma élő szereplőkkel fotózták újra

Miklós Csongor

fotós segítségével. Ehhez régi, a környéken talált korabeli képeket használták fel, nagyon sokat épp a szervező családi archívumából.

Lelkes még a zenekar is

Egész nyáron összesen mintegy harminc-negyven önkéntes, köztük a helyi fiatalok és külsős szakemberek dolgoztak azon, hogy a két ember története maivá váljon.

Volt, aki a házát ajánlotta fel a fotózásokra. A kihasználatlan, de eredeti formájában megmaradt székely ház ideálisnak bizonyult arra, hogy Iluska és Gyuri a házasság után beléköltözzön, Iluska a régi korok motivációs idézetével ellátott – *Reggel, hogyha felkelünk, téged áldunk Istenünk* – falvédővel díszítse, majd

megszülje kisfiát, s míg ura fogságban van, nevelgesse azt.

A történeteiket **nem hatja át egyfajta dicső pátosz, amitől érinthetetlené válnának.**

Megmaradnak emberinek. Pont az olyan embertelenségek bemutatása által is, mint a családon belüli erőszak a kománé összevert arcán, a barátok elvesztése a háborúban, és ha az Iluska és Gyuri az ágyban képre gondolok, némi önirónia is belefér, pont annyi, amitől megmarad a projekt kedvessége és szerethetősége.

A történelem, a helytörténet és ezeknek az egyéni sorsokra való hatásának ábrázolása mellett egy másik cél volt **a kistérség tájszólásának, a jellegzetes ö-zésnek a felelevenítése**, hogy ne essen ki minden nyom nélkül a köztudatból – tudtuk meg Gál Barnától. Az egész akciót offline, a valóságos térben is megmutatják a közösségnek.

Ügyeközzetek, hogy kapjatok helyet!

Iluska, Gyuri, komáik és kománéik az egész falu népével várnak **október 27-én, szombat este 7 órára** a dobói kultúrotthonba, ahol egy egészen összetett előadással, filmekkel, kiállítással és a

székelykeresztúri Lelkes zenekar által biztosított zenés-táncos mulatsággal mutatják be, milyen volt Székelyföldön élni az elmúlt 100 évben.

Ha tetszik, amit a színpadon láttok, tapsoljatok, mert siker esetén további terveik is vannak. Filmben és képregényben folytatnák a történetet, de első körben magát a filmes-zenés-élő jelenetes előadást mutatnák be a szomszéd falvakban.